

PS06.0003

PROVINCIALE STATEN VAN FLEVOLAND,

Overwegende dat uit een evaluatie van de Algemene Subsidieverordening Flevoland 1999 is gebleken dat aanleiding bestaat over te gaan tot vaststelling van een nieuwe Algemene Subsidieverordening Flevoland en intrekking van de oude;

Gelezen het voorstel van gedeputeerde staten van 25 oktober 2005, kenmerk BACO/05.030989/A.;

Gelet op artikel 145 van de Provinciewet en titel 4.2 van de Algemene wet bestuursrecht,

BESLUITEN:

Vast te stellen de navolgende:

ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING FLEVOLAND 2006

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Afdeling 1.1 Inleidende bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. *wet* : de Algemene wet bestuursrecht;
- b. *subsidie*: een subsidie als bedoeld in artikel 4:21 van de wet, te weten de aanspraak op financiële middelen, door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten;
- c. *projectsubsidie*: een subsidie die eenmalig voor een bepaalde in tijd begrensde activiteit wordt verstrekt;
- d. *aanvrager*: een rechtspersoon die zich de behartiging van belangen van ideële en/of materiele aard ten doel stelt of een natuurlijk persoon;
- e. *subsidieverstreking*: de verzamelterm voor het toekennen van subsidie in de vorm van subsidieverlening of van directe subsidievaststelling;
- f. *subsidieverlening* : het toekennen van een subsidie voor een bepaalde activiteit (ingevolge Afdeling 4.2.3 van de wet) waardoor de aanvrager een aanspraak krijgt op financiële middelen, mits hij daadwerkelijk de gesubsidieerde activiteit verricht en voldoet aan de eventueel aan hem opgelegde verplichtingen;
- g. *subsidievaststelling* : het definitief beslissen dat de aanvrager subsidie ontvangt (ingevolge Afdeling 4.2.5 van de wet) ter hoogte van een bepaald bedrag, hetgeen gedeputeerde staten verplicht tot uitbetaling;
- h. *directe subsidievaststelling* : het vaststellen van de subsidie voor de aanvang van het subsidietijdvak of de te subsidiëren activiteit, zonder dat er voorafgaand een subsidieverlening plaatsvindt;
- i. *Subsidieplafond* : het bedrag dat gedurende een bepaald tijdvak ten hoogste beschikbaar is voor de verstrekking van subsidies;
- j. *Boekjaar* : kalenderjaar.

Artikel 2. Waar is de verordening op van toepassing

Deze verordening is van toepassing op het verstrekken van subsidies, voorzover bij specifieke verordening geen afwijkende of uitputtende regeling is getroffen.

Artikel 3. Wie beslist

1. Gedeputeerde staten zijn bevoegd subsidiebesluiten en uitvoeringsbeslissingen te nemen, voor zover die besluiten en uitvoeringsbeslissingen passen binnen het door provinciale staten vastgestelde beleid en het door provinciale staten middels vaststelling van de begroting voor subsidiering beschikbaar gestelde budget.
2. Wanneer uit het eerste lid voortvloeit dat de bevoegdheid om subsidiebesluiten te nemen toekomt aan provinciale staten, wordt daar waar in deze verordening wordt gesproken over gedeputeerde staten, provinciale staten gelezen.

Artikel 4. Waar kan subsidie voor worden verstrekt

1. Gedeputeerde staten kunnen subsidie verstrekken voor activiteiten die passen in het provinciaal beleid.
2. Provinciale Staten of wanneer de bevoegdheid daartoe bij Gedeputeerde staten berust, Gedeputeerde Staten, kunnen per beleidsterrein of onderdelen van beleidsterreinen beleidsregels vaststellen waarin onder meer de activiteiten waarvoor subsidie kan worden verstrekt nader worden bepaald alsmede criteria voor de verstrekking van subsidie worden vastgesteld.
3. Gedeputeerde staten publiceren jaarlijks een overzicht van de in het tweede lid genoemde beleidsregels.

Artikel 5. Weigeringsgronden subsidieverlening

In aanvulling op de artikelen 4:25, tweede lid en 4:35 van de Algemene wet bestuursrecht kunnen gedeputeerde staten de verlening van een subsidie weigeren als:

- a. De activiteit niet voldoet aan deze verordening en de in artikel 4, tweede lid genoemde beleidsregels;
- b. De behoefte aan de activiteit niet is aangetoond;
- c. De activiteit kan worden uitgevoerd zonder provinciale subsidie;
- d. De subsidie-aanvrager niet aannemelijk heeft gemaakt dat met inbegrip van de subsidie van de provincie de benodigde financiële middelen beschikbaar zijn om de gestelde doelstellingen te realiseren;
- e. De te subsidiëren activiteit niet aanwijsbaar ten goede komt aan de ingezetenen van de provincie;
- f. De subsidie beschouwd moet worden als een steunmaatregel in de zin van artikel 87 van het EG-Verdrag;
- g. sprake is van de situatie als bedoeld in artikel 3 van de Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur.

Artikel 6. Niet-subsidiabele kosten

Niet subsidiabel zijn:

- a. de aan de subsidie-aanvrager in rekening gebrachte BTW die door hem kan worden teruggevorderd of op enigerlei wijze aan hem kan worden terugbetaald of gecompenseerd;
- b. kosten die samenhangen met financiële of contractuele verplichtingen aangegaan voordat een projectsubsidie is aangevraagd, tenzij sprake is van kosten voor onderzoek, voorlichtingsactiviteiten of het ontwikkelen van plannen met betrekking tot de in de aanvraag genoemde activiteiten.

Artikel 7. Subsidieplafond

1. Gedeputeerde Staten kunnen subsidieplafonds vaststellen.

2. Wanneer gedeputeerde staten gebruik maken van hun bevoegdheid om subsidieplafonds vast te stellen, maken zij deze zo spoedig mogelijk na vaststelling bekend.
3. Bij de bekendmaking van het subsidieplafond vermelden gedeputeerde staten de wijze van verdeling.

Artikel 8. Dreigende overschrijding subsidieplafond

1. Wanneer bij de beoordeling van aanvragen die op grond van artikel 20, vierde lid van deze verordening zijn ingediend, blijkt dat een subsidieplafond dreigt te worden overschreden, geven gedeputeerde staten bij de verdeling van de beschikbare bedragen die aanvragen voorrang waarvan de inwilliging in vergelijking met andere aanvragen van meer belang is voor het provinciaal beleid.
2. Indien met toepassing van het eerste lid geen voorrang kan worden bepaald, verdelen gedeputeerde staten het beschikbare bedrag in volgorde van ontvangst van aanvragen.
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste en tweede lid kunnen gedeputeerde staten uit een oogpunt van efficiënte inzet van de voor subsidiering beschikbare middelen – waaronder dient te worden verstaan dat zoveel mogelijk subsidie-aanvragen die passen binnen het provinciaal beleid worden gehonoreerd - er voor kiezen om een generieke korting toe te passen op de te verstrekken subsidies.

Artikel 9. Begrotingsvoorbehoud

1. Subsidie kan slechts worden verleend, indien daarvoor door provinciale staten in de provinciale begroting voor het desbetreffende boekjaar middelen beschikbaar zijn gesteld.
2. Voor zover een subsidie wordt verleend ten laste van een begroting die nog niet is vastgesteld of goedgekeurd, wordt zij verleend onder de voorwaarde dat door provinciale staten voldoende gelden ter beschikking worden gesteld.

Artikel 10. Systeem van subsidieverstrekking

1. Gedeputeerde staten geven voorafgaand aan een beschikking tot subsidievaststelling een beschikking tot subsidieverlening.
2. Gedeputeerde staten kunnen in afwijking van het bepaalde in het eerste lid volstaan met geven van een beschikking tot subsidievaststelling wanneer sprake is van:
 - a. een projectsubsidie;
 - b. aannemelijk is dat de activiteit(en) waarvoor subsidie wordt gevraagd, zullen plaatsvinden .

Artikel 11. Adviescommissie

Gedeputeerde staten kunnen in de bij artikel 4, tweede lid genoemde beleidsregels een persoon of commissie aanwijzen, belast met het adviseren over te nemen subsidiebesluiten.

Artikel 12. Integriteitsonderzoek

1. Naar aanleiding van de door de subsidie-aanvrager bij de aanvraag overlegde bescheiden kunnen gedeputeerde staten besluiten een integriteitsonderzoek in te stellen.
2. Indien de uitkomst van het in het eerste lid bedoelde integriteitsonderzoek daartoe aanleiding geeft, kunnen gedeputeerde staten besluiten de aanvraag om subsidie te weigeren.
3. Een besluit als bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt niet eerder genomen dan nadat de subsidie-aanvrager in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze hierover naar voren te brengen.

Artikel 13. Ontvangstbevestiging aanvraag

Gedeputeerde staten bevestigen binnen vier weken na binnenkomst de ontvangst van een subsidie-aanvraag .

Afdeling 1.2. Algemene verplichtingen voor de subsidieontvanger

Artikel 14.informatieplicht bij tussentijdse wijziging of beëindiging van de gesubsidieerde activiteiten

1. De subsidieontvanger stelt gedeputeerde staten onverwijld schriftelijk in kennis van alle feiten en omstandigheden die ertoe leiden dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verstrekt worden gewijzigd of moeten worden beëindigd.
2. Binnen 8 weken na ontvangst van de kennisgeving delen gedeputeerde staten aan de subsidieontvanger mede of zij met de tussentijdse wijziging kunnen instemmen. Hierbij kunnen zij aanvullende voorwaarden stellen.
3. Gedeputeerde staten kunnen in geval van tussentijdse wijziging of beëindiging van de activiteit de beschikking tot subsidieverlening of - wanneer direct een subsidie tot subsidievaststelling is gegeven - de beschikking tot subsidievaststelling wijzigen of intrekken.
4. Tevens kunnen gedeputeerde staten overgaan tot een terugvordering van de uitbetaalde voorschotten of een deel daarvan.

Artikel 15. Administratieve verplichtingen voor de subsidieontvanger

1. De subsidieontvanger voert een zodanig ingerichte administratie dat daaruit te allen tijde de voor de vaststelling van de subsidie van belang zijnde rechten en plichten alsmede de betalingen en de ontvangsten kunnen worden nagegaan.
2. De subsidieontvanger dient medewerking te verlenen aan een door of vanwege gedeputeerde staten gevorderde controle van de administratie of een ander onderzoek naar gegevens die in het kader van de subsidieverstreking van belang kunnen worden geacht. Hij verleent daartoe inzage in zijn administratie en verstrekt de inlichtingen die voor de beoordeling van de rechtmatigheid en de doelmatigheid van de besteding van de subsidie, dan wel anderszins van belang kunnen zijn.
3. Gedeputeerde staten kunnen ter uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere regels stellen

Artikel 16. Verzekeringen

Behalve in geval van een projectsubsidie die direct wordt vastgesteld, is de subsidieontvanger verplicht zich in voldoende mate te verzekeren tegen de in het maatschappelijk verkeer gangbare risico's.

Artikel 17. Vergoedingsplicht

1. In de gevallen als bedoeld in artikel 4:41, tweede lid van de wet kunnen gedeputeerde staten bepalen dat de subsidieontvanger een vergoeding verschuldigd is. Deze vergoeding wordt bij afzonderlijke beschikking van gedeputeerde staten vastgesteld.
2. Bij de vaststelling van de hoogte van de vergoeding worden de activa gewaardeerd op hun actuele waarde. De waardebepaling van een onroerende zaak geschiedt door drie deskundigen. Gedeputeerde staten onderscheidenlijk de subsidieontvanger wijzen elk een deskundige aan, die in onderling overleg een derde deskundige aanwijzen.

Artikel 18. Overige verplichtingen voor de subsidieontvanger

1. De subsidieontvanger dient medewerking te verlenen aan onderzoeken die door gedeputeerde staten nodig worden geacht. De medewerking strekt zover als redelijk en naar omstandigheden mogelijk is.
2. Naast de verplichtingen, genoemd in artikel 4:37 van de wet en het bepaalde in deze verordening kunnen gedeputeerde staten aan de verstrekking van een subsidie aanvullende verplichtingen verbinden.

HOOFDSTUK 2. PROJECTSUBSIDIES

Afdeling 2.1. Inleidende bepalingen

Artikel 19. Aanvragers

Subsidie te verstrekken op grond van dit hoofdstuk, kunnen worden aangevraagd door rechtspersonen en natuurlijke personen.

Artikel 20. Termijn voor het indienen van een aanvraag om subsidie

1. Een aanvraag voor een subsidie moet schriftelijk bij gedeputeerde staten worden ingediend uiterlijk dertien weken voor het begin van de activiteiten of periode waarvoor subsidie wordt gevraagd.
2. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen op verzoek van de aanvrager afwijken van de in het eerste lid genoemde termijn van uiterlijk dertien weken met dien verstande dat de aanvraag, als bedoeld in het eerste lid, altijd moet worden ingediend voordat de te subsidiëren activiteit een aanvang neemt.
3. Gedeputeerde staten kunnen voor het indienen van de in het eerste lid bedoelde aanvraag en het verstrekken van de daarbij gevraagde gegevens als bedoeld in artikel 21 van deze verordening een formulier vaststellen. Wanneer gedeputeerde staten hiertoe overgaan, dient de subsidie-aanvrager bij het indienen van zijn aanvraag van dit formulier gebruik te maken.
4. Aanvragen als bedoeld in het eerste lid die zijn ingediend voor 1 oktober voorafgaand aan het kalenderjaar waarop de aanvraag betrekking heeft, worden als eerste afgehandeld.
5. Aanvragen als bedoeld in het eerste lid die zijn ingediend na het in het vierde lid vermelde tijdstip worden – nadat de in het vierde lid genoemde aanvragen zijn afgehandeld – in volgorde van binnenkomst afgehandeld.
6. Wanneer een aanvrager krachtens artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht de gelegenheid heeft gehad de aanvraag aan te vullen zodat deze aan de formele vereisten voldoet, geldt als datum van indiening van de aanvraag, de dag waarop de door de subsidie-aanvrager gecompleteerde aanvraag door gedeputeerde staten is ontvangen.

Artikel 21. Bij de aanvraag om subsidie te overleggen bescheiden

1. Bij de aanvraag om subsidie worden in ieder geval de volgende gegevens overlegd:
 - a. een concrete omschrijving van de activiteit(en) waarvoor subsidie wordt gevraagd, waaruit tevens blijkt:
 - waar en wanneer de activiteiten worden uitgevoerd;
 - doel dat de aanvrager met de activiteiten beoogd;
 - wat de relatie van die activiteit(en) is met het beleid van de provincie;
 - indien daarvan sprake is, welke doelgroepen met de activiteit(en) worden bereikt.
 - en – indien mogelijk – welke (meetbare) prestaties zullen worden verricht.
 - b. een begroting van inkomsten en uitgaven met betrekking tot de activiteit(en) waarvoor subsidie wordt gevraagd.

2. Wanneer de subsidieaanvrager voor dezelfde of vergelijkbare activiteiten tevens subsidie, respectievelijk een financiële bijdrage, heeft aangevraagd bij een of meer andere bestuursorganen, respectievelijk private organisaties, doet hij daarvan mededeling in de aanvraag, onder vermelding van de stand van zaken met betrekking tot de beoordeling van de aanvraag of aanvragen.
3. Een rechtspersoon die voor het eerst subsidie aanvraagt, moet voorts de volgende gegevens overleggen:
 - a. de statuten;
 - b. de door het bestuur gewaarmerkte jaarrekening bestaande uit een balans en resultatenrekening van het vorige boekjaar;
 - c. een op de jaarrekening betrekking hebbende toelichting en een accountants verklaring.
4. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat de subsidie-aanvrager naast de in de vorige leden genoemde gegevens andere voor een juiste beoordeling van de aanvraag noodzakelijk geachte gegevens dient te overleggen.
5. Indien daartoe aanleiding bestaat kunnen gedeputeerde staten voor de inhoudelijke en/of financiële beoordeling van de ingediende aanvraag om subsidie een externe deskundige inschakelen.
6. Wanneer bij de aanvraag niet alle gegevens bedoeld in het eerste, tweede en derde lid zijn overlegd of indien niet is voldaan aan het verstrekken van nadere gegevens op grond van het vierde lid, kunnen gedeputeerde staten gebruik maken van de in artikel 4:5 van de wet genoemde bevoegdheid om de aanvraag niet in behandeling te nemen.

Artikel 22. De beslistermijn

1. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag om subsidie binnen dertien weken na ontvangst van de complete subsidieaanvraag.
2. In de gevallen waarin een aanvraag om subsidie betrekking heeft op het kalenderjaar of kalenderjaren volgend op dat waarin de aanvraag is ingediend, begint de termijn van dertien weken te lopen vanaf de dag waarop de provinciale begroting voor het eerstvolgende boekjaar door provinciale staten is vastgesteld.
3. Gedeputeerde staten kunnen de beslissing zoals bedoeld in het eerste en tweede lid verdagen. Hiervan stellen zij de aanvrager voor het verstrijken van de in het eerste en tweede lid genoemde termijn gemotiveerd op de hoogte. Daarbij geven zij aan binnen welke termijn de aanvrager een beslissing tegemoet kan zien.

Afdeling 2.1. Subsidieverlening

Artikel 23. Beschikking tot subsidieverlening

1. In de beschikking tot subsidieverlening wordt in ieder geval vermeld:
 - a. voor welke activiteit(en) de subsidie is bedoeld;
 - b. het bedrag van de subsidie, dan wel de wijze waarop dit bedrag wordt bepaald; daarbij wordt aangegeven dat sprake is van subsidiering van een tekort in de begroting van de activiteit(en);
 - c. de verplichtingen die aan de subsidieverlening zijn verbonden;
 - d. op welke wijze tot uitbetaling van de subsidie zal worden overgegaan en of voorschotten worden gegeven.
2. Bij het bepalen van het in het eerste lid onder b genoemde bedrag van de subsidie dan wel de wijze waarop dit bedrag wordt bepaald, worden de kosten die naar het oordeel van gedeputeerde staten in redelijkheid niet als noodzakelijk kunnen worden beschouwd voor het uitvoeren van de activiteit(en) buiten beschouwing gelaten.

Artikel 24. Verlenen van subsidie voor meerdere kalenderjaren

1. Gedeputeerde staten kunnen - wanneer het provinciaal beleid dat mogelijk maakt - een projectsubsidie verstrekken voor meer dan één kalenderjaar indien de activiteit niet binnen één jaar kan worden verricht
2. Gedeputeerde staten vermelden in een beschikking tot subsidieverlening voor meer dan één jaar het totale maximale subsidiebedrag en de verdeling daarvan over de verschillende kalenderjaren. Daarbij nemen gedeputeerde staten een begrotingsvoorbehoud als bedoeld in artikel 9, tweede lid op.

Artikel 25. Bevoorschotting

1. Gedeputeerde staten kunnen aan de subsidie-ontvanger voorschotten verlenen, voor zover dit in de beschikking tot subsidieverlening is bepaald.
2. De voorschotten bedragen ten hoogste 75% van het in de beschikking tot subsidieverlening vermelde bedrag of het bedrag waarop vermoedelijk aanspraak kan worden gemaakt.
3. Gedeputeerde staten kunnen indien bijzondere omstandigheden naar hun oordeel daartoe aanleiding geven voorschotten verlenen tot 90% van het in de beschikking tot subsidieverlening vermelde bedrag of het bedrag waarop vermoedelijk aanspraak kan worden gemaakt.

Afdeling 2.3. Subsidievaststelling

Artikel 26. Subsidievaststelling

1. De subsidie-ontvanger dient indien een beschikking tot subsidieverlening is gegeven, binnen achttien weken na afloop van de activiteiten waarvoor subsidie is verleend of het tijdvak waarvoor subsidie is verleend, een aanvraag tot vaststelling van de subsidie in tenzij:
 - a. bij de subsidieverlening een termijn is bepaald binnen welke de subsidie ambtshalve wordt vastgesteld;
 - b. bij de subsidieverlening is bepaald dat de aanvraag wordt ingediend telkens na afloop van een gedeelte van het tijdvak waarvoor de subsidie is verleend.
2. Deze aanvraag gaat vergezeld van een inhoudelijk verslag en een financieel verslag. Gedeputeerde staten kunnen hiervoor richtlijnen of modellen vaststellen. Wanneer gedeputeerde staten hiertoe overgaan maakt de subsidie-ontvanger hiervan ook gebruik.
3. De indeling van het financieel verslag komt overeen met de bij de subsidieaanvraag ingediende begroting. Naast de geraamde baten en lasten worden in het financieel verslag de werkelijke baten en lasten gespecificeerd vermeld en toegelicht.
4. Indien de vast te stellen subsidie meer bedraagt dan € 25.000,--, omvat het financieel verslag tevens een getrouwheidsverklaring van een accountant als bedoeld in artikel 393, vijfde lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Voor de controle en de accountantsverklaring kunnen gedeputeerde staten nadere regels stellen.
5. Het inhoudelijk verslag omvat in ieder geval een beschrijving van de aard en de omvang van de activiteiten, een vergelijking tussen nagestreefde en gerealiseerde doelstellingen en een toelichting op de verschillen.

6. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat de subsidieontvanger naast de in het tweede lid bedoelde gegevens, andere gegevens overlegt die nodig zijn voor een juiste vaststelling van de subsidie.
7. Gedeputeerde staten stellen binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag en daarbij behorende gegevens, de subsidie vast.
8. Gedeputeerde staten kunnen de beslissing zoals bedoeld in het zevende lid verdagen. Hiervan stellen zij de aanvrager voor het verstrijken van de in het eerste en tweede lid genoemde termijn gemotiveerd op de hoogte. Daarbij geven zij aan binnen welke termijn de aanvrager een beslissing tegemoet kan zien.

Afdeling 2.4. Bijzondere verplichting subsidieontvanger

Artikel 27. Verplichting tot kennisgeving

1. De subsidieontvanger stelt gedeputeerde staten onverwijld schriftelijk op de hoogte van:
 - a. het ontbinden van de rechtspersoon;
 - b. het doen van aangifte tot zijn faillissement of het aanvragen van surseance van betaling;
 - c. indien de subsidieontvanger een natuurlijk persoon is, toepassing van de Wet schuldsanering natuurlijke personen;
 - d. de verstrekking van subsidie door een of meer andere bestuursorganen of private organisaties, zoals bedoeld in artikel 21, tweede lid.
2. Gedeputeerde staten kunnen wanneer zij van oordeel zijn dat het op grond van het eerste lid gemelde feit, ertoe leidt dat de activiteit(en) waarvoor subsidie is verleend niet of niet geheel zal plaatsvinden, gebruik maken van mogelijkheid die artikel 4:48 van de wet biedt om de subsidie beschikking te nadele van de subsidieontvanger te wijzigen of in te trekken.

Afdeling 2.5 Directe subsidievaststelling- en uitbetaling

Artikel 28. Directe subsidievaststelling

1. Gedeputeerde staten kunnen gelet op het bepaalde in artikel 10, tweede lid volstaan met het geven van een beschikking tot subsidievaststelling wanneer aannemelijk is dat de activiteit(en) waarvoor subsidie wordt gevraagd zullen plaatsvinden.
2. De beschikking vermeldt welk bedrag voor welke activiteit(en) wordt verstrekt en met welke verplichtingen.
3. De beschikking vermeldt op welke wijze de subsidie zal worden betaald.
4. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen afwijken van het gestelde in het eerste lid.

Artikel 29. Verslaglegging

1. De subsidieontvanger zendt na voltooiing van de activiteit aan gedeputeerde staten een beknopt inhoudelijk verslag en een financieel verslag.
2. Gedeputeerde staten kunnen voor het in het eerste lid bedoelde inhoudelijk en financieel verslag richtlijnen of modellen vaststellen. Wanneer gedeputeerde staten hiertoe overgaan maakt de subsidieontvanger hiervan ook gebruik.
3. Wanneer de activiteit waarvoor subsidie is verstrekt geen doorgang vindt, stelt de subsidieontvanger gedeputeerde staten daarvan onverwijld op de hoogte.

4. Wanneer de in het derde lid genoemde situatie zich voordoet, maken gedeputeerde staten gebruik van de mogelijkheid die artikel 4:49 van de wet biedt om de subsidievaststelling in te trekken.

HOOFDSTUK 3. PER BOEKJAAR VERSTREKTE SUBSIDIES AAN RECHTSPERSONEN

Afdeling 3.1. Inleidende bepalingen

Artikel 30. Toepasselijkheid afdeling 4.2.8 van de wet.

De bepalingen in dit hoofdstuk zijn aanvullend op de bepalingen in hoofdstuk I van deze verordening. Dit hoofdstuk en het bepaalde in afdeling 4.2.8 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van toepassing op per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen.

Artikel 31. Uitgangspunt: aanvrager is rechtspersoon

1. Alleen rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid kunnen in aanmerking komen voor subsidie die op grond van dit hoofdstuk worden verstrekt.
2. Gedeputeerde staten kunnen in bijzondere gevallen subsidie op grond van dit hoofdstuk verstrekken aan rechtspersonen die geen volledige rechtsbevoegdheid bezitten of aan natuurlijke personen.

Artikel 32. Verlenen van subsidie voor meerdere jaren

1. Gedeputeerde staten kunnen - wanneer het provinciaal beleid dat mogelijk maakt - voor een langer tijdvak dan een jaar, maar niet langer dan vier jaar, subsidie verstrekken.
2. Wanneer van de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid gebruik wordt gemaakt, wordt in de subsidiebeschikking aangegeven op welk bedrag de subsidieaanvrager voor elk jaar aanspraak kan maken, danwel op welke wijze het toegekende bedrag jaarlijks geïndexeerd wordt.
3. Gedeputeerde staten nemen in een beschikking tot subsidieverlening voor meer dan één kalenderjaar een begrotingsvoorbehoud als bedoeld in artikel 9, tweede lid op.

Artikel 33. Termijn voor het indienen van een aanvraag om subsidie

1. Een aanvraag om subsidie op grond van dit hoofdstuk moet schriftelijk bij gedeputeerde staten worden ingediend uiterlijk 1 september voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de aanvraag om subsidie betrekking heeft.
2. Gedeputeerde staten kunnen voor het indienen van de in het eerste lid bedoelde aanvraag en het verstrekken van de daarbij gevraagde gegevens als bedoeld in artikel 34 van deze verordening een formulier vaststellen. Wanneer gedeputeerde staten hiertoe overgaan, dient de subsidieaanvrager bij het indienen van zijn aanvraag van dit formulier gebruik te maken.
3. Wanneer een aanvrager krachtens artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht de gelegenheid heeft gehad de aanvraag aan te vullen zodat deze aan de formele vereisten voldoet, geldt als datum van indiening van de aanvraag, de dag waarop de door de subsidie-aanvrager aangevulde aanvraag door gedeputeerde staten is ontvangen.

Artikel 34. Bij de aanvraag om subsidie te overleggen bescheiden

1. Bij de aanvraag om subsidie worden in ieder geval de volgende gegevens overlegd:
 - a. een activiteitenplan waarin:
 - een overzicht is opgenomen van de activiteiten waarvoor subsidie wordt gevraagd ;
 - de daarmee nagestreefde doelstellingen worden aangegeven;
 - de relatie met het provinciaal beleid wordt aangegeven;
 - per activiteit de daarvoor benodigde personele en materiele middelen worden aangegeven.
 - en – indien mogelijk – welke (meetbare) prestaties zullen worden verricht
 - b. een begroting, die een overzicht bevat van alle voor het boekjaar geraamde baten en lasten van de subsidieaanvrager, voor zover deze betrekking hebben op de activiteiten waarvoor subsidie wordt gevraagd en waarbij de baten en lasten zijn gespecificeerd per activiteit of cluster van activiteiten. Verder geeft de begroting een (globale) vergelijking aan met de begroting van het lopende boekjaar en de gerealiseerde baten en lasten van het jaar voorafgaand aan het boekjaar.
 - c. een plan waarin aangegeven wordt welke voorzieningen en/of reserves de subsidieaanvrager meent te moeten vormen, voor welke doeleinden deze moeten dienen en tot welk bedrag hij deze wenst te vormen.
 - d. de balans per einddatum van het voorafgaande boekjaar met toelichting;
 - e. wanneer de subsidieaanvrager geregistreerd staat als rechtspersoon, de statuten en/of reglementen, alsmede en bewijs van inschrijving in het Handelsregister. Wanneer in het voorgaande jaar een provinciaal subsidie werd verstrekt, vervalt deze verplichting, tenzij de statuten of reglementen intussen wijziging hebben ondergaan.
2. Wanneer voor méér dan een jaar subsidie wordt aangevraagd, worden naast de in het eerste lid bedoelde gegevens de volgende gegevens overlegd:
 - a. een meerjarenbeleidsplan voor de periode waarop de aanvraag om subsidie betrekking heeft;
 - b. een uitvoeringsprogramma voor het jaar waarvoor subsidie wordt gevraagd. Wanneer dit uitvoeringprogramma dezelfde gegevens omvat als het in het eerste lid genoemde activiteitenplan, kan worden volstaan met verwijzing naar dit activiteitenplan.
 - c. een meerjarenbegroting met risicoparaagraaf.
3. Wanneer de subsidieaanvrager voor dezelfde of vergelijkbare activiteiten tevens subsidie, respectievelijk een financiële bijdrage, heeft aangevraagd bij een of meer andere bestuursorganen, respectievelijk private organisaties, doet hij daarvan mededeling in de aanvraag, onder vermelding van de stand van zaken met betrekking tot de beoordeling van de aanvraag of aanvragen.
4. Gedeputeerde staten kunnen modellen en richtlijnen vaststellen voor de bescheiden zoals bedoeld in het eerste lid, onder a, b en c. en het tweede lid. Wanneer gedeputeerde staten daartoe overgaan, maakt de subsidieaanvrager hiervan ook gebruik.
5. Gedeputeerde staten kunnen bepalen dat de subsidie-aanvrager naast de in de vorige leden genoemde gegevens andere voor een juiste beoordeling van de aanvraag noodzakelijk geachte gegevens dient te overleggen.
6. Indien daartoe aanleiding bestaat kunnen gedeputeerde staten voor de inhoudelijke en/of financiële beoordeling van de ingediende aanvraag om subsidie een externe deskundige inschakelen.
7. Wanneer bij de aanvraag niet alle gegevens bedoeld in het eerste, tweede en/of derde lid zijn overlegd of indien niet is voldaan aan het verstrekken van nadere gegevens op grond van het vijfde lid, kunnen gedeputeerde staten gebruik maken van de in artikel 4:5 van de wet genoemde bevoegdheid om de aanvraag niet in behandeling te nemen.

Artikel 35. Overleg

Gedeputeerde Staten kunnen in overleg treden met de subsidieaanvrager om :

- tot overeenstemming te komen over de gewenste activiteiten en prestaties;
- de wijze waarop de realisatie daarvan wordt getoetst;
- de omvang van de subsidie, dan wel de wijze waarop de subsidie wordt vastgesteld en
- de overige subsidieverplichtingen.

Artikel 36. Beslistermijn

1. Gedeputeerde staten beslissen op een aanvraag om subsidie binnen dertien weken na ontvangst van de complete subsidieaanvraag.
2. Gedeputeerde staten kunnen de beslissing zoals bedoeld in het eerste lid verdagen. Hiervan stellen zij de aanvrager voor het verstrijken van de in het eerste lid genoemde termijn gemotiveerd op de hoogte. Daarbij geven zij aan binnen welke termijn de aanvrager een beslissing tegemoet kan zien.

Afdeling 3.2. Subsidieverlening

Artikel 37. Beschikking tot subsidieverlening

1. In de beschikking tot subsidieverlening wordt aangegeven:
 - welk bedrag voor welke activiteit(en) wordt verleend;
 - voor welk tijdvak ;
 - met welke verplichtingen;
 - op welke wijze de vaststelling plaatsvindt;
 - op welke wijze uitbetaling plaatsvindt .
2. Wanneer de subsidie voor twee of meer jaren wordt verleend:
 - a, wordt aan de subsidieverlening de verplichting verbonden dat de subsidieontvanger voor 1 mei volgend op het subsidiejaar een financieel jaarverslag , een activiteitenverslag en een verantwoording van de overige subsidieverplichtingen indient, conform daartoe door gedeputeerde staten vastgestelde richtlijnen.
 - b. kan aan de subsidieverlening de verplichting worden verbonden dat de subsidieontvanger naast het jaarverslag periodiek verslag uitbrengt over de voortgang van de activiteiten en de financiën tot dan toe en een prognose voor de resterende periode. Wanneer de voortgang van de uitvoering van de activiteiten niet overeenkomt met de planning, wordt door de subsidieontvanger aangegeven op welke wijze het activiteitenplan alsnog kan worden gerealiseerd.
3. Gedeputeerde staten kunnen aangeven in welke vorm het in het tweede lid genoemde jaarverslag en periodieke verslag dient plaats te vinden.

Artikel 38. Bevoorschotting

1. Gedeputeerde staten kunnen in de beschikking tot subsidieverlening bepalen dat vooruitlopend op de vaststelling van de subsidie 100% van de verleende subsidie als voorschot wordt uitbetaald.
2. Wanneer gedeputeerde staten tot bevoorschotting overgaan, wordt in de beschikking tot subsidieverlening vermeld:
 - a. het totale voorschotbedrag;
 - b. het aantal termijnen;
 - c. de diverse termijnbedragen;

d. de data waarop de voorschotten worden uitbetaald.

Afdeling 3.3. Bijzondere verplichtingen subsidieontvanger

Artikel 39. Informatieplicht bij afwijking begroting

Wanneer gedurende het boekjaar verschillen van 10% of meer ontstaan of dreigen te ontstaan tussen de werkelijke uitgaven en inkomsten en de begrote uitgaven en inkomsten doet de subsidieontvanger daarvan onverwijld mededeling aan gedeputeerde staten onder vermelding van de oorzaak van de verschillen.

Artikel 40. Verplichte melding.

1. De subsidieontvanger is verplicht gedeputeerde staten zo spoedig mogelijk schriftelijk melding te doen van:
 - a. oprichten van dan wel deelnemen in een rechtspersoon;
 - b. het wijzigen van de statuten;
 - c. het aangaan van overeenkomsten gericht op het verstrekken van geldleningen;
 - d. het om niet ter beschikking stellen van middelen aan derden.
 - e. het vormen van fondsen en reserves.
2. Voorts stelt de subsidieontvanger gedeputeerde staten onverwijld schriftelijk op de hoogte van:
 - a. het ontbinden van de rechtspersoon;
 - b. het doen van aangifte tot zijn faillissement of het aanvragen van surseance van betaling;
 - c. indien de subsidieontvanger een natuurlijk persoon is, toepassing van de Wet schuldsanering natuurlijke personen;
 - d. de verstrekking van subsidie door een of meer andere bestuursorganen of private organisaties, zoals bedoeld in artikel 21, tweede lid.
3. Gedeputeerde staten kunnen wanneer zij van oordeel zijn dat het op grond van het eerste lid gemelde feit, ertoe leidt dat de activiteit(en) waarvoor subsidie is verleend niet of niet geheel zal plaatsvinden, gebruik maken van mogelijkheid die artikel 4:48 van de wet biedt om de subsidie beschikking te nadele van de subsidieontvanger te wijzigen of in te trekken.
4. Op de in het derde lid bedoelde beslissing van gedeputeerde staten is artikel 4:71, tweede, derde en vierde lid van toepassing.

Artikel 41. Egalisatiereserve

1. Het is de subsidie-ontvanger aan wie voor meerdere jaren subsidie wordt verstrekt, toegestaan een egalisatiereserve te vormen.
2. Het verschil tussen de vastgestelde subsidie en de werkelijke kosten van de activiteiten waarvoor subsidie werd verleend, komt ten gunste onderscheidenlijk ten laste van de egalisatiereserve.
3. De omvang van de egalisatiereserve bedraagt niet meer dan 10% van de verleende subsidie, met dien verstande dat wanneer subsidie voor een aantal boekjaren is verleend, voor de berekening van de egalisatiereserve het gemiddelde van de gedurende die boekjaren verleende subsidie wordt genomen.
4. Na afloop van een periode waarvoor subsidie is verleend, dan wel na beëindiging van de subsidierelatie restitueert de subsidieontvanger het bedrag van deze reserve binnen dertien weken aan gedeputeerde staten.
5. Gedeputeerde Staten kunnen afwijken van het gestelde in het vierde lid wanneer aan de subsidie-ontvanger wederom voor een aansluitende periode van meer dan een kalenderjaar subsidie wordt

verstrekt.

Artikel 42. Andere reserves dan egalisatiereserve en voorzieningen

Gedeputeerde Staten kunnen bij nadere regel bepalen welke andere reserves dan de in artikel 41 genoemde egalisatiereserve, en welke voorzieningen een subsidie-ontvanger aan wie voor meerdere jaren subsidie wordt verstrekt, mag vormen.

Artikel 43. Afschrijvingen

1. Bij de afschrijving op zaken en investeringen gelden minimaal de volgende afschrijvingstermijnen:
 - a. gebouwen 40 jaar;
 - b. verbouwingen 20 jaar;
 - c. installaties (behoudens telefoon- en alarminstallaties) 15 jaar;
 - d. terreinvoorzieningen 10 jaar;
 - e. telefoon- en alarminstallaties 10 jaar;
 - f. inventaris 10 jaar;
 - g. automatiseringsapparatuur 5 jaar.
2. Onder een installatie als bedoeld in het eerste lid onder c wordt mede verstaan: centrale verwarmingsinstallatie, liftinstallatie, nood- en buitenverlichting, aanleg van CAI (kabel) en brandmeldsysteem.
3. De afschrijving is gebaseerd op de historische aanschafprijs, nadat daarop de ontvangen bestemmingsgiften en investeringssubsidies in mindering zijn gebracht en wordt, rekeninghoudend met de termijnen als genoemd in lid 1, berekend op basis van goed gebruik in het economisch verkeer.
4. Indien de in het eerste lid genoemd lijst niet uitputtend blijkt te zijn, kunnen gedeputeerde staten nadere regels stellen.

Afdeling 3.4. Subsidievaststelling

Artikel 44. Subsidievaststelling

1. De subsidie wordt per boekjaar vastgesteld.
2. Gedeputeerde staten stellen uiterlijk 13 weken na ontvangst van de aanvraag als bedoeld in artikel 45 de subsidie vast.
3. Gedeputeerde staten kunnen de beslissing zoals bedoeld in het tweede lid verdagen. Hiervan stellen zij de aanvrager voor het verstrijken van de in het eerste lid genoemde termijn gemotiveerd op de hoogte. Daarbij geven zij aan binnen welke termijn de aanvrager een beslissing tegemoet kan zien..

Artikel 45. Aanvraag tot vaststelling bij subsidiering voor een boekjaar

1. De subsidieontvanger dient voor 1 mei na afloop van het tijdvak waarvoor subsidie is verleend schriftelijk een aanvraag tot vaststelling van de subsidie in, tenzij voor twee of meer boekjaren subsidie is verleend.
2. Bij de aanvraag tot vaststelling wordt een financieel verslag en een activiteitenverslag overlegd.
3. Het financieel verslag omvat de balans en de exploitatierekening, conform artikel 4:76, tweede, derde en vijfde lid van de wet, waarbij dezelfde indeling wordt gehanteerd als in de begroting.
4. Op het activiteitenverslag is artikel 4:80 van de wet van overeenkomstige toepassing.

5. Gedeputeerde staten kunnen richtlijnen en modellen vaststellen voor het financieel verslag en activiteitenverslag.

Artikel 46. Accountantsverklaring

1. Wanneer de subsidieontvanger op jaarbasis een subsidie van € 25.000,-- of meer ontvangt, dient het te overleggen financieel jaarverslag voorzien te zijn van een getrouwheidsverklaring van een accountant als bedoeld in artikel 393, vijfde lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Artikel 4.78 van de wet is van overeenkomstige toepassing.
2. Wanneer de subsidieontvanger op jaarbasis een subsidie van € 100.000,-- of meer ontvangt, dient het onderzoek van de accountant zich ook uit te strekken tot de naleving van de aan de subsidie verbonden verplichtingen, tenzij door gedeputeerde staten anders is bepaald.
3. Gedeputeerde staten stellen een aanwijzing vast over de reikwijdte en de intensiteit van de controle als bedoeld in de voorgaande leden.

Artikel 47. Ambtshalve vaststelling bij subsidiering voor twee of meer boekjaren

Wanneer voor twee of meer boekjaren subsidie is verleend geldt voor de subsidieontvanger de verplichting om periodiek de in artikel 37, tweede lid genoemde gegevens te overleggen. Op basis van deze gegevens wordt de subsidie ambtshalve vastgesteld.

Afdeling 3.5 toezicht

Artikel 48. Toezicht

1. Gedeputeerde staten kunnen ambtenaren aanwijzen die belast zijn met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde.
2. Gedeputeerde staten kunnen nadere regels vaststellen waarin zij aangeven in welke mate zij toezicht gaan uitoefenen.

HOOFDSTUK 4. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 49 Hardheidsclausule

1. Voorzover bij wettelijk voorschrift niet uitgesloten kunnen Gedeputeerde Staten afwijken van het gestelde deze verordening wanneer toepassing ervan naar hun oordeel zou leiden tot onbillijkheden van overwegende aard, dan wel tot het verstrekken van gegevens die in redelijkheid niet van de subsidie-aanvrager/ontvanger kunnen worden gevorderd..
2. Gedeputeerde staten kunnen van enige bepaling van deze verordening afwijken indien een provinciale subsidie wordt verleend:
 - a. ten laste van middelen die het Rijk aan de provincie beschikbaar heeft gesteld en bij de beschikbaarstelling hiervan tussen het Rijk en de provincie procedureregels zijn vastgesteld die afwijken van het gestelde in deze verordening. In deze gevallen wordt conform de tussen het rijk en de provincie vastgelegde procedureregels dan wel overeengekomen afspraken gehandeld;
 - b. ter cofinanciering van een Europees programma en waarbij dit met het oog op de harmonisatie van procedures wenselijk dan wel noodzakelijk is.
 - c. voor activiteiten die mede door andere bestuursorganen worden gesubsidieerd en waarvan het met een oog op een goede afstemming met de procedureregels van die andere bestuursorganen, wenselijk is dat van het gestelde in deze verordening wordt afgeweken.

Artikel 50. Vervallen verordening en overgangsrecht.

1. Bij het inwerking treden van deze verordening vervalt de Algemene Subsidieverordening Flevoland 1999.
2. Op subsidies die vóór de inwerkingtreding van deze verordening zijn verstrekt, blijven de bepalingen zoals opgenomen in de Algemene Subsidieverordening Flevoland 1999 van toepassing.

Artikel 51. Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als “ Algemene Subsidieverordening Flevoland 2006”.

Artikel 52. Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt , met uitzondering van het bepaalde in artikel 5 sub g , in werking op 1 maart 2006;
2. Artikel 5 sub g treedt in werking op een nader door Gedeputeerde Staten te bepalen tijdstip.

Aldus besloten in de openbare vergadering van provinciale staten van Flevoland, d.d. 9 februari 2006.

, griffier

, voorzitter

TOELICHTING ALGEMENE SUBSIDIEVERORDENING FLEVOLAND 2006

ALGEMEEN

1. Inleiding

In de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is een wettelijke regeling opgenomen voor het verstrekken van subsidies door bestuursorganen (de zogenaamde subsidietitel van hoofdstuk 4, titel 4.2). Belangrijk uitgangspunt van die regeling is dat een bestuursorgaan slechts subsidie verstrekt op grond van een wettelijk voorschrift dat regelt voor welke activiteiten subsidie kan worden verstrekt. Hiermee wordt bedoeld dat in het wettelijk voorschrift (voor de provincie is dat wettelijk voorschrift een verordening) moet zijn aangegeven welke activiteiten voor subsidie in aanmerking komen. De ASF 2006 beoogt deze wettelijke grondslag te geven voor subsidies die door provinciale bestuursorganen worden verstrekt en waarvoor niet elders een wettelijke grondslag aanwezig is. Daarnaast bevat de ASF 2006 procedureregels voor het verstrekken van subsidie voor zover geen uitputtende regeling is opgenomen in een (specifieke) wet of specifieke verordening. (Voor een deel heeft de ASF 2006 derhalve het karakter van een medebewindsverordening en voor een deel het karakter van een autonome verordening).

Omdat de subsidietitel van de Awb een gedetailleerde regeling geeft van het proces van subsidieverstrekking, zijn veel bepalingen die in de Awb staan niet nog een keer in de verordening opgenomen. Dit houdt in dat er wanneer sprake is van subsidiering niet alleen rekening moet worden gehouden met het bepaalde in deze verordening, maar ook met de wettelijke bepalingen van de subsidietitel van de Awb. **DE BASISREGELS VOOR SUBSIDIERING ZIJN OPGENOMEN IN DE VERORDENING EN DE SUBSIDIETITEL VAN DE AWB.** In aanvulling daarop kunnen gedeputeerde staten ook nog beleidsregels vaststellen, waarin beleidsspecifieke voorwaarden “op maat” worden gesteld. In deze beleidsregels kunnen bijvoorbeeld nadere inhoudelijke criteria worden vastgesteld waaraan aanvragen om een subsidie dienen te voldoen.

2. Wanneer is de verordening van toepassing

De onderhavige verordening is in beginsel van toepassing op het verstrekken subsidies op alle beleidsterreinen waarmee de provincie zich bezighoudt.

Daarnaast bevat de ASF 2006 – al dan niet in aanvulling op de subsidieregels die in de Awb zijn opgenomen - procedureregels voor het verstrekken van subsidie voor zover geen uitputtende regeling is opgenomen in specifieke wet of specifieke verordening. Deze zijn van toepassing voor zover in de (specifieke) wet of specifieke verordening geen (uitputtende of afwijkende) procedureregels zijn opgenomen.

Voor een aantal heel specifieke beleidsterreinen bestaan daarop afgestemde “eigen” subsidieregelingen, zoals de Subsidieverordening jeugdzorg provincie Flevoland 2005. Deze specifieke subsidieregelingen blijven van kracht naast de onderhavige verordening.

De verordening is voorts niet van toepassing in de in artikel 4:23, derde lid van de Algemene wet bestuursrecht genoemde gevallen. Het gaat hier om de volgende gevallen:

a) spoedeisende subsidies

Wanneer het een nieuwe subsidie betreft, mag het bestuursorgaan vooruitlopend op de totstandkoming van een wettelijk voorschrift (voor de provincie: een verordening) alvast beginnen met het verstrekken van de subsidie. Deze mogelijkheid bestaat gedurende maximaal een jaar, en is tijdelijk van aard.

b) EU-subsidies

Wanneer Nederlandse bestuursorganen subsidies verstrekken die rechtstreeks zijn gebaseerd op een door de Europese Unie vastgesteld programma, is geen wettelijke grondslag (lees: verordening) nodig.

c) incidentele subsidies

Voor het verstrekken van incidentele subsidies heeft een bestuursorgaan geen wettelijke grondslag (lees: verordening) nodig. Een subsidie is incidenteel wanneer sprake is van een of enkele ontvangers en een min of meer eenmalige activiteit (zoals de viering van een lustrum). De subsidie mag maximaal vier jaar worden verstrekt. Wanneer een oorspronkelijk incidenteel bedoelde subsidie een structureel karakter krijgt, moet alsnog een wettelijke grondslag worden geschapen.

Verder noemt artikel 4:23, derde lid nog het volgende geval:

indien de begroting de subsidie-ontvanger en het bedrag waarop de subsidie ten hoogste kan worden vastgesteld vermeldt.

Het gaat hierbij veelal om exploitatiesubsidies waarop het bestuursorgaan afdeling 4.2.8 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing kan verklaren. In casu wordt dit in onderhavige verordening gedaan.

3. Systeem van subsidieverstrekking

In de ASF 2006 wordt net als in de subsidietitel van de Awb een onderscheid gemaakt tussen subsidieverlening en subsidievaststelling.

De beschikking tot subsidieverlening geeft de subsidie-ontvanger aanspraak op uitbetaling van de subsidie mits hij de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend, overeenkomstig de beschikking en de daaraan verbonden verplichtingen verricht.

Na afloop van de activiteiten vraagt de subsidie-ontvanger een beschikking tot subsidievaststelling aan.

In deze aanvraag legt de subsidie-ontvanger rekening en verantwoording af, waarbij hij aantoont dat hij de activiteiten waarvoor hij subsidie heeft ontvangen heeft uitgevoerd zoals van hem in de beschikking tot subsidieverlening werd verwacht. Dit betekent dat hij ook moet aantonen dat hij zich aan de verplichtingen die in de beschikking tot subsidieverlening waren opgenomen, heeft gehouden. Naar aanleiding van de aanvraag om subsidievaststelling, neemt het bestuursorgaan een besluit tot vaststelling van de subsidie en gaat tot uitbetaling over, eventueel onder verrekening van de voorschotten die al uitbetaald zijn. Wanneer de subsidie-ontvanger de activiteiten niet of niet geheel heeft uitgevoerd en/of zich niet aan de verplichtingen heeft gehouden, kan het bestuursorgaan besluiten de subsidie vast te stellen op een lager bedrag of op nihil.

De Awb maakt het ook mogelijk om alleen te volstaan met een besluit tot subsidievaststelling. In de ASF 2006 is in aanvulling hierop aangegeven in welke geval kan worden volstaan met een besluit tot subsidievaststelling. Dit is het geval wanneer sprake is van:

- a. een projectsubsidie en
- b. aannemelijk is dat de activiteit(en) waarvoor subsidie wordt gevraagd, zullen plaatsvinden.

4. Deregulering: waarom is de ASF 2006 nodig terwijl in de subsidietitel van de Awb al een algemene regeling is opgenomen over subsidiering?

Wat voegt de ASF 2006 eigenlijk toe aan de subsidietitel van de Awb.. Met andere woorden: maakt de

uitgebreide regeling in de subsidietitel van de Awb de ASF 2006 niet overbodig?

Het antwoord hierop is nee !

- De Awb schrijft ten eerste dwingend voor dat subsidieverstreking door een bestuursorgaan slechts mogelijk is als daaraan een wettelijk voorschrift ten grondslag ligt, waarin wordt bepaald welke activiteiten voor subsidie in aanmerking komen. Door de ASF 2006 wordt voldaan aan deze eis: de ASF 2006 geeft namelijk de wettelijke grondslag die de Awb voorschrijft.
- daarnaast geeft de subsidietitel in de Awb een algemene procedureregeling. Door de ASF 2006 wordt deze algemene regeling nader ingevuld. Zo is in de ASF 2006 bijvoorbeeld nader geregeld voor wie bevoegd is om de benodigde subsidiebesluiten te nemen, hoe een aanvraag om subsidie moet worden ingediend, welke termijnen gelden, aan welke verplichtingen een subsidie-ontvanger zich moet houden etc.

5. Onderscheid in soorten subsidies

In de ASF 2006 wordt – net als in de Awb – een onderscheid gemaakt tussen projectsubsidies en per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen.

Omdat in de subsidietitel een aparte afdeling is opgenomen over de per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen, is deze titel in de ASF 2006 van toepassing verklaard.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

Onder subsidie wordt verstaan “de aanspraak op financiële middelen , door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager, anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten “.

Het gaat hier om een materieel begrip. Van belang is dat iets een subsidie is, niet of iets subsidie heet. Dat betekent dat iedere financiële verstrekking die voldoet aan deze omschrijving onder het subsidiebegrip valt. Ook wanneer aan deze financiële verstrekking een andere naam dan subsidie wordt gegeven (bijvoorbeeld: tegemoetkoming, financiering of bijdrage). Aan de andere kant vallen financiële verstrekkingen die niet aan de omschrijving voldoen daarbuiten ook als zij wel subsidie worden genoemd.

Achtereenvolgens wordt nu even stil gestaan bij de verschillende onderdelen van deze omschrijving:

- a. Aanspraak op financiële middelen: dit betekent dat het gaat om een aanspraak op geld. Het is daarbij niet nodig dat de subsidieontvanger ook daadwerkelijk geld krijgt. Ook een garantstelling en kredietverlening vallen hieronder.
- b. Door een bestuursorgaan verstrekt: de Algemene wet bestuursrecht is slechts van toepassing op de door de overheid verstrekte subsidies.
- c. Met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager: de ontvanger krijgt geld voor een bepaald doel en mag dat geld ook alleen voor dat doel besteden.
- d. Anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde goederen of diensten: het moet niet gaan om een commerciële transactie.

Het is soms moeilijk om precies te bepalen wanneer er sprake is van een subsidie en wanneer van een commerciële transactie. Wanneer is bijvoorbeeld sprake van een subsidie en wanneer van een onderzoeksopdracht. Aan de hand van de omstandigheden kan vastgesteld worden of sprake is van een subsidie. Mogelijke aanwijzingen:

- betaling minder dan kostprijs dan sprake van subsidie
- van wie is het initiatief uitgegaan een subsidie vraag je aan voor iets dat je toch al

van plan was, een

onderzoeksopdracht krijg je.

Artikel 2. Toepassingsbereik van de verordening

Deze verordening is in beginsel van toepassing op het verstrekken van subsidies op alle provinciale beleidsterreinen. Deze verordening bevat procedureregels voor het verstrekken van subsidie. Deze

zijn van toepassing voor zover in een (specifieke) wet of specifieke verordening geen (uitputtende) procedureregels zijn opgenomen.

Voor een aantal heel specifieke beleidsterreinen bestaan daarop afgestemde “eigen” subsidieregelingen, zoals de “Subsidieverordening Jeugdzorg provincie Flevoland”. Wanneer in deze specifieke subsidieregeling een afwijkende of uitputtende regeling is opgenomen, geldt deze regeling.

Artikel 3. Wie beslist

In deze ASF 2006 zijn gedeputeerde staten met de uitvoering belast, binnen de door provinciale staten vastgestelde financiële en beleidsmatige kaders. Dit is in overeenstemming met de dualiseringsgedachte waarbij provinciale staten zijn belast met de kaderstelling en gedeputeerde staten met de uitvoering.

Artikel 4. Waar kan subsidie voor worden verstrekt

In dit artikel wordt aangegeven voor welke activiteiten het provinciaal bestuur subsidie kan verstrekken. In dit artikel wordt de wettelijke grondslag gelegd voor subsidies die door het provinciaal bestuur worden verstrekt en waarvoor niet elders (in specifieke wet) of specifieke verordening wettelijke grondslag is neergelegd.

Gelet op de grote diversiteit aan provinciale subsidies zijn de activiteiten waarvoor subsidie kan worden verstrekt, globaal aangegeven: het gaat om activiteiten die passen in het provinciaal beleid. Bij beleidsregel kunnen de activiteiten waarvoor subsidie kan worden verstrekt, nader worden geconcretiseerd en nadere criteria worden aangegeven.

Het nader concretiseren van de te subsidiëren activiteiten en de nadere criteria in beleidsregels in plaats van vastlegging ervan in een verordening, komt de nodige flexibiliteit ten goede zonder daarbij de rechtszekerheid van de betrokken potentiële subsidie-aanvragers te kort te doen.

Artikel 5. weigeringsgronden

Dit artikel is aanvullend op de weigeringsgronden die de Awb kent.

Door weigeringsgrond 5g wordt de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur op subsidies van toepassing verklaard. Hierdoor wordt het voor Gedeputeerde Staten mogelijk om een subsidie te weigeren wanneer het ernstig gevaar bestaat dat de subsidiegelden mede zullen worden gebruikt om strafbare feiten te plegen.

Artikel 6. niet-subsidiabele kosten

De provincie financiert in beginsel geen lopende projecten. Daarom komen kosten die samenhangen met verplichtingen aangegaan voordat een subsidie is aangevraagd niet voor subsidie in aanmerking. Voor sommige voorbereidende werkzaamheden wordt een uitzondering gemaakt.

Artikel 7. Subsidieplafond

Gedeputeerde staten kunnen subsidieplafonds vaststellen. Het subsidieplafond is een instrument waarmee het bestuursorgaan de uitgaven op grond van een subsidieregeling binnen het in de begroting vastgelegde kader kan houden. Het is volgens artikel 4:25 van de Awb alleen mogelijk om met subsidieplafonds te werken, wanneer de verordening dat mogelijk maakt.

Een subsidieplafond is vooral een nuttig instrument wanneer sprake is van een potentieel ruime kring van subsidie-ontvangers waarvan op voorhand vaststaat dat niet alle aanvragen gehonoreerd kunnen worden. Het vaststellen van een subsidieplafond houdt in dat subsidieaanvragen geheel of gedeeltelijk worden geweigerd wanneer door de verstrekking van de subsidie het subsidieplafond wordt overschreden. Het subsidieplafond moet bekend worden gemaakt voor de aanvang van het tijdvak waarvoor het is vastgesteld.

Bij de bekendmaking van het subsidieplafond moet het bestuursorgaan ook de wijze van verdeling van de beschikbare middelen aangeven.

Artikel 8. Dreigende overschrijding subsidieplafond

In het eerste lid van dit artikel wordt een regeling gegeven voor de situatie waarin een kwalitatieve afweging tussen verschillende aanvragen om subsidie mogelijk is. In dit lid wordt geregeld dat aan die aanvragen voorrang moet worden gegeven die het meest bijdragen aan de beleidsdoelstellingen met het oog waarop de subsidie in het leven is geroepen.

In het tweede lid wordt beschreven hoe gehandeld moet worden wanneer het niet mogelijk is om een kwalitatieve afweging tussen de verschillende aanvragen te maken.

In het derde lid is geregeld dat gedeputeerde staten er ook voor kunnen kiezen om een generieke korting toe te passen.

Artikel 9. Begrotingsvoorbehoud

In dit artikel wordt het budgetrecht van provinciale staten gerespecteerd: subsidie kan slechts worden verleend, indien daarvoor door provinciale staten in de provinciale begroting voor het desbetreffende boekjaar middelen beschikbaar zijn gesteld.

Artikel 10. Systeem van subsidieverstrekking

In het eerste lid van dit artikel is het gebruikelijke systeem van subsidieverstrekking neergelegd: eerst wordt een beschikking tot subsidieverlening gegeven en nadien een beschikking tot vaststelling van de subsidie.

In het tweede lid van dit artikel is geregeld dat gedeputeerde staten bij een projectsubsidie kunnen volstaan met het direct vaststellen van een subsidie, zonder controle achteraf. Dit betekent dat in een besluit zowel de subsidie wordt verleend als het bedrag definitief wordt vastgesteld.

Uit de algemene regeling die in afdeling 4.2.8 van de Awb is opgenomen voor “per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen” kan afgeleid worden dat het bij dit type subsidies niet gebruikelijk is om direct tot subsidievaststelling over te gaan.

Artikel 11. Adviescommissie

Het kan voorkomen dat het in het kader van de beoordeling van een subsidie-aanvraag nodig is om een externe deskundige in te schakelen (bijvoorbeeld ter beantwoording van de vraag of een project waarvoor subsidie wordt gevraagd inderdaad in artistiek opzicht vernieuwend is). Daarom wordt in dit artikel de mogelijkheid geopend dat gedeputeerde staten in een beleidsregel een persoon of adviescommissie kunnen aanwijzen.

Artikel 12. Integriteitsonderzoek

Wanneer gedeputeerde staten twijfels hebben bij de integriteit van de subsidieaanvragers, kunnen zij besluiten een integriteitsonderzoek in te stellen. Gedeputeerde staten mogen daartoe niet zo maar overgaan maar moeten wel sterke aanwijzingen – liefst gestaafd door bewijsstukken – hebben.

Artikel 14. Informatieplicht

In dit artikel is aan de subsidie-ontvanger de verplichting opgelegd om gedeputeerde staten onverwijld op de hoogte te stellen van alle feiten en omstandigheden die ertoe (kunnen) leiden dat de activiteiten waarvoor subsidie is verstrekt wijziging ondergaan of zelfs moeten worden beëindigd.

Deze informatieplicht geldt ook wanneer gedeputeerde staten op grond van artikel 10, tweede lid volstaan met het direct vaststellen van een subsidie.

Artikel 15. Administratieve verplichtingen voor de subsidieontvanger

Om te kunnen controleren of de subsidie-ontvanger de verstrekte subsidie wel op een rechtmatige en doelmatige wijze besteedt, is het van belang dat gedeputeerde staten de mogelijkheid hebben om de administratie van de subsidie-ontvanger in te zien. In dit artikel wordt dit mogelijk gemaakt.

Artikel 16. Verzekeringen

Onder de in het maatschappelijk verkeer gangbare risico's vallen in elk geval brand-, inbraak/-inboedel en wettelijke aansprakelijkheid. Per sector en instelling kan het gebruikelijk zijn andere risico's te verzekeren. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het afsluiten van een bestuurdersaansprakelijkheidsverzekering.

Artikel 17. Vergoedingsplicht

Artikel 4:41 van de Awb bevat een facultatieve subsidie-verplichting voor gevallen waarin de subsidie bij de subsidie-ontvanger tot vermogensvorming heeft geleid. Het bepaalde in dit artikel 4:41 van de Awb geldt alleen wanneer de verordening daarover een bepaling bevat. Vandaar dat dit artikel 17 in de ASF 2006 is opgenomen. In dit artikel 4:41 van de Awb is geregeld dat de vergoeding verschuldigd is wanneer

1. de subsidie-ontvanger voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen vervreemdt of bezwaart of de bestemming daarvan wijzigt;
2. de subsidie-ontvanger een schadevergoeding ontvangt voor verlies of beschadiging van voor de gesubsidieerde activiteiten gebruikte of bestemde goederen.
3. de gesubsidieerde activiteiten geheel of gedeeltelijk worden beëindigd.
4. de subsidieverlening of de subsidievaststelling wordt ingetrokken of de subsidie wordt beëindigd.
5. de rechtspersoon die de subsidie ontving wordt ontbonden.

Uit de redactie van dit artikel 17 blijkt dat het bij het opleggen van een vergoedingsplicht om een discretionaire bevoegdheid van gedeputeerde staten gaat: gedeputeerde staten *kunnen* besluiten om aan de subsidie-ontvanger een vergoedingsplicht op te leggen.

Artikel 20. Termijn voor het indienen van een subsidie-aanvraag

Om een goede onderlinge afweging tussen de ingediende aanvragen om een projectsubsidie mogelijk te maken, is het gewenst dat aanvragen om subsidie ruim voor de aanvang van het begrotingsjaar worden ingediend.

Besluitvorming over de ingediende aanvragen om subsidie vindt plaats na vaststelling van de provinciale begroting voor het betreffende jaar. Bij de afhandeling worden eerst de aanvragen die uiterlijk 1 oktober zijn ingediend beoordeeld. Deze aanvragen worden tegen elkaar afgewogen en de aanvraag die het beste past in het beleid komt voor honorering in aanmerking. Nadat deze aanvragen zijn afgehandeld worden de aanvragen in behandeling genomen die na 1 oktober zijn ingediend. Daarbij geldt dat deze aanvragen in volgorde van binnenkomst worden afgehandeld.

De indiening van een aanvraag om subsidie kan op verschillende manieren plaatsvinden: door afgifte bij de balie van het provinciehuis, deponering in de brievenbus van het provinciehuis of verzending per post/fax/email. Verzending per post komt het meeste voor. Een aanvraag om subsidie is 1 oktober ingediend wanneer het uiterlijk 1 oktober ter post is bezorgd. Uit jurisprudentie blijkt dat een geschrift vermoed ter post bezorgd te zijn op de datum van het poststempel. M.a.w. als de datum van het poststempel 1 oktober is, mag aangenomen worden dat het geschrift ook op 1 oktober op de post is gedaan.

Omdat het in de praktijk voorkomt dat een aanvraag niet volledig is ingediend en de vraag zich voordoet wanneer een aanvraag nu op tijd is ingediend: op het moment van onvolledige indiening of wanneer deze aanvraag alsnog gecompleteerd is, is in het zesde lid van dit artikel uitdrukkelijk bepaald dat als indieningsdatum geldt de datum waarop de aanvraag compleet is, dat wil zeggen aan de formele vereisten voldoet.

Om de subsidieaanvrager behulpzaam te zijn bij het indienen van zijn aanvraag en om te bevorderen dat de subsidie-aanvrager alle benodigde gegevens overlegt, is het raadzaam dat gedeputeerde staten een aanvraagformulier vaststellen en daarbij duidelijk aangeven welke gegevens de subsidie-aanvrager moet overleggen. Daarbij moeten alleen die gegevens gevraagd worden die strikt nodig zijn om de aanvraag om subsidie te kunnen beoordelen. Welke gegevens dat in ieder geval zijn is neergelegd in artikel 13 van de ASF 2006.

Artikel 21. Bij de aanvraag om subsidie te overleggen bescheiden

In dit artikel is aangegeven welke gegevens bij de subsidie-aanvraag dienen te worden overlegd. Daarbij is geprobeerd om alleen die gegevens te vragen die strikt noodzakelijk zijn om de aanvraag om een juiste wijze te beoordelen.

Artikel 22. Beslistermijn

Ingevolge artikel 4:13 van de Awb geldt een beslistermijn van acht weken. Daarbij is bepaald dat bij wettelijk voorschrift (lees: verordening) een andere beslistermijn kan worden gesteld. In de ASF 2006 is gekozen voor een beslistermijn van dertien weken.

In het tweede lid is bepaald dat deze termijn van dertien weken – in gevallen waarin een aanvraag om subsidie betrekking heeft op het kalenderjaar volgend op dat waarin de aanvraag is ingediend – begint te lopen op de dag na die waarvoor de provinciale begroting voor het eerstvolgende boekjaar door provinciale staten is vastgesteld.

Het derde lid biedt de mogelijkheid om de termijn van dertien weken te verlengen.

Artikel 23. Beschikking tot subsidieverlening

Dit is een belangrijke – zo niet de belangrijkste stap – in het gehele subsidieproces. Bij het opstellen van de beschikking tot subsidieverlening moet goed duidelijk gemaakt worden waarvoor subsidie wordt verstrekt, tot welk bedrag en aan welke verplichtingen de subsidie-ontvanger moet voldoen. De beschikking tot subsidievaststelling borduurt voort op de beschikking tot subsidieverlening.

Daarom is het van belang dat in de beschikking tot subsidieverlening duidelijk wordt gemaakt wat van de subsidie-ontvanger wordt verwacht. Hierdoor kunnen latere problemen worden voorkomen. **De beschikking tot subsidieverlening is het moment om “waarborgen” in te bouwen dat met de verleende subsidie op een doelmatige en rechtmatige wijze wordt omgegaan.**

In dit artikel van de ASF 2006 wordt aangegeven wat in ieder geval in de beschikking tot subsidieverlening moet worden vermeld.

Artikel 24. Verlenen van subsidie voor meerdere kalenderjaren

Dit artikel maakt het mogelijk dat gedeputeerde staten wanneer uit het provinciaal beleid blijkt dat dit is toegestaan, een projectsubsidie voor meer dan een kalenderjaar verstrekken wanneer de activiteit niet binnen een jaar kan worden verricht.

Artikel 25. Bevoorschotting

De subsidieverlening geeft nog geen recht op uitbetaling van het subsidiegeld. In de meeste gevallen heeft de subsidie-aanvrager echter wel direct geld nodig om de activiteit te kunnen financieren. In dit artikel is geregeld dat gedeputeerde staten voorschotten kunnen verstrekken.

Artikel 26. Aanvraag tot vaststelling

De subsidie-aanvrager dient in beginsel zelf na afloop van de activiteiten of na afloop van het tijdvak waarvoor subsidie is verleend, een aanvraag tot vaststelling van de subsidie in te dienen bij gedeputeerde staten. De in het eerste lid van dit artikel opgenomen termijn heeft expliciet betrekking op projectsubsidies.

Bij elke aanvraag tot subsidievaststelling dient een (inhoudelijke en financieel) verslag te bevatten van de verrichte activiteiten.

Artikel 27. Verplichting tot kennisgeving

Het opleggen van deze verplichting geeft gedeputeerde staten de mogelijkheid om te beoordelen of zij gebruik gaan maken van de mogelijkheid die de wet biedt om de subsidiebeschikking ten nadele van de subsidieontvanger te wijzigen of in te trekken.

Artikel 28 Directe subsidievaststelling

In dit artikel is het uitgangspunt neergelegd dat gedeputeerde staten bij projectsubsidies kunnen volstaan met een beschikking tot subsidievaststelling wanneer aannemelijk is dat de activiteiten doorgang zullen vinden.

Artikel 29. Verslaglegging

In dit artikel is geregeld dat de subsidieontvanger na voltooiing van de activiteit aan gedeputeerde staten een beknopt inhoudelijk verslag en financieel verslag sturen. Hierdoor kunnen gedeputeerde staten de doeltreffendheid van de subsidie nagaan.

Artikel 30. Toepasselijkheid hoofdstuk 3

De subsidietitel van de Awb kent een aparte afdeling (afdeling 4.2.8) waarin aanvullende voorschriften zijn opgenomen over per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen (dit betreft ook de gevallen waarin de subsidieontvanger en het bedrag waarop de subsidie ten hoogste kan worden vastgesteld, zijn vermeld in de begroting). Het betreft hier een facultatieve standaardregeling. Het is niet verplicht om deze regeling van toepassing te verklaren. In deze verordening is er voor gekozen om deze afdeling 4.2.8 op voorhand van toepassing te verklaren op per boekjaar verstrekte subsidies aan rechtspersonen. Diverse bepalingen van afdeling 4.2.8 verlangen een nadere regeling in de onderhavige verordening. Deze nadere regeling is opgenomen in hoofdstuk 3 van deze verordening.

Artikel 32. Verlenen van subsidie voor meerdere jaren

Dit artikel maakt het mogelijk dat gedeputeerde staten voor meer dan een jaar, maar ten hoogste vier jaar subsidie toekennen. Dit kan echter alleen wanneer het provinciaal beleid dit mogelijk maakt. Er moet met andere woorden sprake zijn van een meerjarig subsidiebeleid, dat bijvoorbeeld kan zijn neergelegd in door Provinciale Staten vastgestelde of geaccordeerde meerjarige beleidsnota's.

Artikel 34. Bij de aanvraag om subsidie te overleggen bescheiden

In het eerste lid is opgesomd welke gegevens de subsidieaanvrager in ieder geval bij zijn aanvraag om subsidie dient te overleggen. Wanneer de subsidieaanvrager voor meer dan een kalenderjaar subsidie aanvraagt moet hij daarnaast een meerjarenbeleidsplan, uitvoeringsprogramma en een meerjarenbegroting overleggen.

Om de subsidieaanvrager behulpzaam te zijn bij het indienen van zijn aanvraag, kunnen gedeputeerde staten modellen vaststellen, die door de subsidieaanvrager kunnen worden ingevuld.

Artikel 36. Beslistermijn

In artikel 4:13 wordt als termijn waarbinnen een beschikking dient te worden gegeven, acht weken genoemd. Daarbij is bepaald dat bij wettelijk voorschrift (lees: verordening) een andere beslistermijn kan worden gesteld. In de ASF 2006 is hiervoor gekozen.

Artikel 37. Beschikking tot subsidieverlening

Zoals ook bij de toelichting op artikel 23 al is aangegeven, is dit een belangrijke – zo niet de belangrijkste stap – in het gehele subsidieproces. Bij het opstellen van de beschikking tot subsidieverlening moet goed duidelijk gemaakt worden waarvoor subsidie wordt verstrekt, tot welk bedrag en aan welke verplichtingen de subsidie-ontvanger moet voldoen. De beschikking tot subsidievaststelling borduurt voort op de beschikking tot subsidieverlening.

Daarom is het van belang dat in de beschikking tot subsidieverlening duidelijk wordt gemaakt wat van de subsidie-ontvanger wordt verwacht. Hierdoor kunnen latere problemen worden voorkomen.

In het tweede lid van dit artikel wordt geregeld dat gedeputeerde staten – wanneer zij voor twee of meer jaren subsidie verlenen – aan de subsidieverlening de verplichting verbinden dat de subsidieontvanger:

voor 1 mei een financieel jaarverslag, een activiteitenverslag en een verantwoording van de overige subsidieverplichtingen indient. Dit jaarverslag is bij meerjarige subsidies de rapportage over een jaar

van de subsidieperiode. Het verslag zal voldoende inzicht moeten geven over de uitvoering van de beschikking tot subsidieverlening.

Daarnaast wordt in het tweede lid de mogelijkheid geboden dat gedeputeerde staten aan de beschikking tot subsidieverlening ook de verplichting verbindt dat de subsidieontvanger een periodiek verslag uitbrengt over de voortgang van de activiteiten en de financiën tot dan toe en een prognose voor de resterende periode. Op deze wijze kunnen gedeputeerde staten beoordelen of de subsidieontvanger met de uitvoering van de activiteiten en de besteding van financiën “ op schema “ zit.

In artikel 46 is bepaald dat gedeputeerde staten op basis van de bij artikel 37, tweedelid te verstrekken gegevens de subsidie ambtshalve vast stellen.

Artikel 39. Informatieplicht bij afwijking van de begroting

Het artikel verplicht de subsidieontvanger om (te verwachten) aanmerkelijke verschillen tussen geraamde en gerealiseerde inkomsten en uitgaven onverwijld te melden aan gedeputeerde staten. Ook moeten de oorzaken van de tekorten of overschrijdingen worden meegedeeld. Deze melding stelt gedeputeerde staten in staat om eventueel de voorschotverlening of de subsidieverlening tussentijds te wijzigen. Ook is de informatie van belang voor de lopende beoordeling van de subsidieaanvraag voor een volgend boekjaar.

Artikel 40. Verplichte melding

Dit artikel beoogt bijvoorbeeld te voorkomen dat de subsidieontvanger zijn financiële positie tot inzet maakt van risico's (zoals het deelnemen in een rechtspersoon of het geven van zekerheidsstelling voor schulden van derden), zonder dat dit het gevolg is van de normale activiteiten van de subsidieontvanger zelf.

Artikel 41. Egalisatiereserve

In artikel 4:72 van de Awb wordt voor de subsidie-ontvanger de mogelijkheid gecreëerd om een egalisatiereserve te vormen. Dit is een door de subsidie-ontvanger te vormen reserve die dient om fluctuaties in de vermogenspositie op te vangen, waarbij tekorten in het ene jaar kunnen worden opgevangen met overschotten in het andere jaar. De mogelijkheid om een egalisatiereserve te vormen bestaat alleen als dit bij wettelijk voorschrift of bij de subsidieverlening is bepaald. Gelet op het belang hiervan is ervoor gekozen om de mogelijkheid om een egalisatiereserve te mogen vormen, uitdrukkelijk in de verordening opgenomen.

Artikel 42. Andere reserves en voorzieningen

Omdat het voor rechtspersonen aan wie voor meerdere jaren subsidie wordt verstrekt, uit een oogpunt van bedrijfsvoering, gewenst kan zijn om andere reserves en ook voorzieningen te vormen wordt in de ASF 2006 bepaald dat gedeputeerde staten hiervoor nader beleid kunnen vaststellen.

Artikel 43. Afschrijvingen

In dit artikel wordt aangegeven welke minimale afschrijvingstermijnen op zaken en investeringen gelden.

Wanneer een rechtspersoon een aanvraag om subsidieverlening c.q. subsidievaststelling bij gedeputeerde staten indient, dient hij daarbij een begroting c.q. financieel jaarverslag te overleggen . Het is gebruikelijk dat een rechtspersoon afschrijft op zaken en investeringen. Om aan de rechtspersoon duidelijk te maken van welke afschrijvingstermijnen hij bij het opstellen van de begroting c.q. het financieel jaarverslag uit mag gaan, is in dit artikel aangegeven welke minimale afschrijvingstermijnen gelden. Hierdoor wordt voor de rechtspersoon duidelijk dat kortere afschrijvingstermijnen niet acceptabel zijn.

Artikel 44. Subsidievaststelling

Dit artikel is gelijklopend aan artikel 4:73 van de wet. Het artikel schrijft voor dat de vaststelling van

een subsidie altijd jaarlijks, per boekjaar, geschiedt. Dit geldt dus ook als de subsidieverlening voor meer dan een jaar heeft plaatsgevonden. Op deze wijze wordt aangesloten bij de voor rechtspersonen verplichte jaarlijkse cyclus van begroting en verantwoording.

Artikel 45. Aanvraag tot vaststelling bij subsidiering voor een boekjaar

Dit artikel regelt wanneer de subsidieontvanger een aanvraag tot vaststelling moet indienen.

Dit is voor 1 mei tenzij er voor twee of meer boekjaren subsidie is verleend.

Bij subsidieverlening voor twee of meer boekjaren geldt de verplichting om een financieel jaarverslag, een activiteitenverslag en een verantwoording van de overige subsidieverplichtingen gegevens te verstrekken. Op basis daarvan kan de subsidie ambtshalve worden vastgesteld.

In het tweede lid is voorgeschreven dat de subsidieontvanger bij de aanvraag een financieel verslag en activiteitenverslag moet overleggen.

Met behulp van deze stukken kunnen gedeputeerde staten nagaan of de subsidieontvanger op een goede wijze uitvoering heeft gegeven aan de beschikking tot subsidieverlening.

Artikel 46. Accountantsverklaring

Wanneer de subsidieontvanger op jaarbasis een subsidie van € 100.000,-- of meer ontvangt, strekt de accountantscontrole zich ook uit over de naleving van de aan de subsidie verbonden verplichtingen.

Artikel 47. Ambtshalve vaststelling bij subsidiering voor twee of meer boekjaren

Bij subsidieverlening voor twee of meer boekjaren geldt de verplichting om periodiek gegevens te verstrekken. Op basis daarvan kan de subsidie ambtshalve worden vastgesteld.

Artikel 48. Toezicht

Dit artikel maakt het mogelijk om toezichthouders aan te wijzen als bedoeld in artikel 5:11 en volgende van de Algemene wet bestuursrecht.

Op grond van het tweede lid kunnen gedeputeerde staten een beleidsregel vaststellen waarin zij aangeven in welke gevallen zij welke vorm van toezicht gaan uitoefenen.

Artikel 52. Inwerkingtreding

In artikel 6, derde lid van de Wet bevordering integriteitsbeoordeling door het openbaar bestuur is bepaald dat een subsidieregeling waarin artikel 3 van deze wet van toepassing is verklaard, de goedkeuring behoeft van Onze Ministers (minister van BZK en minister van Justitie). Dit betekent dat artikel 5 sub g pas in werking kan treden wanneer hieraan de vereiste goedkeuring is verleend.

Om te voorkomen dat de inwerkingtreding van de ASF 2006 onnodig wordt vertraagd doordat het enige tijd kan duren voordat deze goedkeuring van artikel 5 sub g is ontvangen, is in de ASF 2006 bepaald dat artikel 5 sub g in werking treedt op een door Gedeputeerde Staten te bepalen tijdstip.

